

תת"ע 10573/10/13 - מדינת ישראל נגד בן ישו משה בן ישו משה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 10573-10-13 מדינת ישראל נ' בן ישו משה
לפני כבוד השופטת רות רז
המאשימה
נגד
הנאשם
בן ישו משה בן ישו משה
10 ספטמבר 2015

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד יחיאל גינסברג

ב"כ הנאשם - עו"ד שמעון בוטרשווילי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 29.10.13 בשעה 00:50 נהג ברכב בהיותו שיכור, בכך שהיה נתון תחת השפעת סם מסוכן, בכך שסירב למסור דגימת שתן לפי דרישת שוטר, בניגוד לסעיפים 62(3) ו-64(ב)(4) לפקודת התעבורה.

בראשית דברי אציין כי אני דוחה את טענת "זיוף" כתב האישום כנטען על ידי ההגנה. ההזמנה לדין וכתב אישום שנמסרה לנאשם לא כללה את התוספת המופיעה בכתב האישום שהוגש לבית המשפט ולפיה נהג הנאשם בהיותו שיכור בכך שסירב למסור דגימת שתן. מדובר בכתב אישום אשר תוקן על ידי המאשימה טרם הגשתו לבית המשפט וטרם כפירת הנאשם כך שהתביעה רשאית הייתה לתקן או להוסיף עליו טרם הגשתו לבית המשפט. כפירתו של הנאשם בביצוע העבירה מלמדת על כך שתיקון כתב האישום היה ידוע לו שכן הנאשם כפר גם בסירוב. (פרוטוקול מיום 20.2.14) לפיכך, לא נפגעה יכולתו להתגונן.

לאחר ששמעתי את העדויות, עיינתי בחומר הראיות ובחנתי טיעוני הצדדים, לא שוכנעתי מעבר לספק סביר בביצוע העבירה על ידי הנאשם, מאחר ולא הוכח כי הנאשם סירב לבצע את הבדיקה.

הנאשם נעצר לבדיקה על ידי שני עדי התביעה, השוטרים נועם בן משה ואייש ברנרד. המסמכים שרשמו שני עדי התביעה (דו"ח פעולה -ת/2 ודו"ח פעולה ת/5) מלמדים על קיומו של חשד סביר לנהיגה בשכרות ומכאן סמכותם לדרוש מן הנאשם לתת דגימת שתן לבדיקת סמים בגופו. הנאשם נהג במהירות בתחום תחנת דלק ואופן דיבורו היה אטי, כבד ומגומגם. הנאשם היה חסר מנוחה ברגליו ובעיניו. הנאשם אמר לעדי התביעה כי השתמש בסמים לפני חודש. לדבריו, הפסיק לעשן סמים אך מדי פעם נשבר. כמו כן, החל לחייך ולצחוק. גם בעדותם בבית המשפט הסבירו שני עדי התביעה כי התנהגות הנאשם העלתה חשד בדבר נהיגה בשכרות והוא נראה כאדם אשר משתמש בסמים.

הנאשם נדרש כדין לתת דגימת שתן, הוסברה לו משמעות הסירוב והוא הסכים לבדיקה. המסמכים שערכו עדי התביעה והעדויות בבית המשפט מלמדים כי הנאשם לא סירב לבצע את בדיקת השתן. הנאשם שתה מים, ניסה לתת את הדגימה, נכנס מספר פעמים לשירותים אך לא הצליח לתת את הדגימה.

ע.ת.1, נועם בן משה, רשם בדו"ח פעולה (ת/2) כי הנאשם הובא לתחנת המשטרה, שתה כמות רבה של מים, נכנס מדי פעם לשירותים בניסיון לתת דגימת שתן, שתה שוב מים, אך טען כי אינו מצליח לתת שתן. הנאשם הציע לשוטרי כי יגיע למחרת היום על מנת לתת את הדגימה. העד רשם בת/2 כי בשעה 01:15 החלו ניסיונות הנאשם לתת דגימה עד השעה 03:15.

ע.ת.2, רשם זיכרון דברים -ת/4 בו תיאר כי הנאשם עוכב לתחנת המשטרה ובמשך כשעתיים ניתנה לו אפשרות למסור דגימת שתן " ואמר שאין לו שתן ". זיכרון הדברים נרשם בשעה 02:50 והעד ציין בו כי עד השעה 03:05 ניתנה לנאשם הזדמנות לתת שתן. תמוה כיצד ידע העד לציין בשעה 02:50 כי רבע שעה מאוחר יותר לא ייתן הנאשם את הדגימה. בדו"ח פעולה-ת/5 רשם העד כי הנאשם יצא כל פעם לכיוון השירותים חזר ואמר כי אין לו שתן, ולא נתן שתן עד השעה 02:00. זאת לעומת השעה שנרשמה על ידו בת/4.

על פי המסמך ת/3, דרישה למתן דגימת שתן, הסכים הנאשם לתת את דגימת השתן וחתם על הסכמתו. מסמך זה נערך על ידי עדי התביעה בשעה 02:50 בתחנת המשטרה ודברי הנאשם היו: "אני מוכן לתת שתן אבל אין לי כרגע אני מוכן לבוא מחר בבוקר ולתת שתן. נתתי שתן בבית לפני שיצאתי."

מסמכים אלה שערכו עדי התביעה מוסרים פרטי זמן שונים בהם ניתנה לנאשם אפשרות למסור את דגימת השתן. בהנחה שהנאשם החל בניסיונותיו בשעה 01:15 עד השעה 02:50 בה נערך המסמך ת/3, חלף פרק זמן של כשעה וחצי.

ע.ת.2 הסביר בעדותו כי בשלב מסוים לא המתו עוד השוטרים עם הנאשם עד שייתן את בדיקת השתן.

"ת. אנו לא יכולים להישאר איתו עד הבוקר. יש איזו שהוא זמן שאנו יכולים להמתין איתו.

ש. הפסקת ההמתנה עד שהוא ייתן שתן היה ביוזמתכם, השוטרים, ולא ביוזמת הנאשם

ת. כן

ש. כי היו לכם אילוצים משלכם?

ת. כן

ש. לאילוף, אם נקרא נכון, זה ללכת הביתה

ת. לא

ש. מה היה האילוף.

ת. עבדנו בשכר. עבדנו במקביל לתחנת הדלק בו הוא נראה נוהג. באיזו שהוא שלב היינו חייבים לחזור לכביש ולעבוד. לעשות הכוונה. אנחנו מחוייבים לעבודה בשכר. היינו בתפקיד בעבודה בשכר.

ש. כלומר ממה שאתה אומר לנו לא הייתה מניעה מהנאשם להמשיך ולהמתין

ת. לנו הייתה בעיה. נתנו לו אפשרות בהתחלה עד 02:00. הוא אמר שיש לי, אין לי. המשכנו עד השעה 03:00 אך בשלב כלשהו אנו חייבים להפסיק."

(עמוד 6 לפרוטוקול ש' 21-32, עמוד 7 ש' 1-3)

כפי שעולה מעדות זו, בשעה 03:00 לערך הפסיקו עדי התביעה את ההמתנה עם הנאשם למתן דגימת שתן, לא מחמת סירובו אלא משיקולים הקשורים לעבודה בשכר. עדי התביעה לא ציינו בשום שלב כי התרשמו מכך שהנאשם מנסה להתחמק ממתן הדגימה או שיש לראות בהתנהגותו משום סירוב.

אכן, עדי התביעה המתינו עם הנאשם פרק זמן של כשעה וחצי, אך כאשר מדובר בנאשם שמשתף פעולה ומראה נכונות לתת את הדגימה, אך לא מצליח, היה מקום להמשיך ולאפשר לנאשם לתת את הדגימה. הנאשם שתה מים, נכנס מדי פעם לשירותים והראה בהתנהגותו שי מנסה לתת דגימת שתן אך ללא הצלחה. בנסיבות אלה אין לקבוע באופן שרירותי כי מדובר בנאשם המסרב לתת את הדגימה.

עדי התביעה לא חיפשו אלטרנטיבה אחרת למתן הדגימה, כמו למשל באמצעות דגימת דם, או על ידי העברת הנאשם לשוטר אחר שימתין עמו בתחנת המשטרה עד למתן הדגימה. ההמתנה של עדי התביעה עם הנאשם הופסקה מכיוון שהם מיהרו ללכת ולעזוב את תחנת המשטרה ולא מחמת סירובו של הנאשם.

יש להדגיש כי אין המדובר בבדיקת ריכוז אלכוהול בגוף בה קיימת חשיבות והשפעה לחלוף הזמן, אלא בבדיקה לאיתור סם בה חלוף פרק זמן נוסף אינו משפיע על תוצאות הבדיקה.

הנאשם מסר עדות בבית המשפט ואמר כי הסכים לתת את דגימת השתן. " בהתחלה לא היה לי שתן. חיכה איתי בערך 45 דקות שעה גג. אני לא יודע איך הוא רשם שהוא חיכה איתי שעתיים. ביקשתי ממנו לחכות איתי עוד 10 דקות 15 דקות אני מבטיח לך שיהיה לי. היו עוד כמה שוטרים והם לא רצו לחכות איתי. אמרתי לו שאני אבוא בבוקר אם אתם לא רוצים לחכות. הם אמרו לי שאי אפשר. בכל זאת הגעתי בבוקר. בבוקר באתי עם ההורים לבדיקת שתן. הם לא רצו לעשות לי בדיקה" (עמוד 11 שו' 20-24).

"זה לא שלא נתתי שתן ביקשתי מהם לחכות איתי והם לא רצו" (עמוד 13 שו' 32).

דהיינו, גם לפי עדותו של הנאשם, הוא לא סירב לביצוע הבדיקה אלא השוטרים סירבו להמתין פרק זמן נוסף על מנת לאפשר לו ביצוע הבדיקה.

כאשר מדובר בעבירה חמורה של נהיגה בשכרות ובמיוחד כאשר מוגש כתב אישום בגין נהיגה בשכרות מכוח חזקת הסירוב, יש להקפיד על מתן אפשרות מלאה לנאשם לתת את הדגימה. התרשמתי כי במקרה זה נקטע התהליך עקב אילוצי עדי התביעה, אילוצים שלא היו קשורים לסירובו של הנאשם, באופן שפגע בזכותו של הנאשם לתת את הדגימה.

מהטעמים שציינתי לעיל, אני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח כי הנאשם נהג בשכרות ומוצאת את הנאשם זכאי מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק

ניתנה והודעה היום כ"ו אלול תשע"ה, 10/09/2015 במעמד הנוכחים.

רות רז , שופטת

הוקלדעלידיטובהגבע